

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Totius nationis fames.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

dolor, propemodum similia, hoc Saeculo bello: audiuius gemitus & lamenta vicinorum pagorum & ciuitatum: sed, vt dixi, non necesse est, miseriam calamitatem geminare commemorando. Quotquot tunc interfuerunt, in recitatis historijs suam imaginem intuentur. Vtinam & sua delicta agnoscerent, quibus Dei super se iram prouocauerunt. Quam parum curabant caelestia? quam paruo in pretio erat religio? in negotijs fidei & Ecclesiae Deum offendere, quam homines maluerunt. Regem Sueciae, eiusque Duces, tamquam Messiam, optarunt, inuocarunt, traxerunt. Ne accusent Deum, si cum bello, paupertatem, famem, pestem immisit, adepti sunt, quod habere voluerunt.

Sed de fame ciuitates affligente satis est dictum: addam exemplum, in qua conspicitur, quanta sit poena, si tota aliqua natio fame castigetur. Memorat ex Procopio Caesar Baronius: Anno Christi 539. qui quartus belli Gothici à Procopio ponitur inchoatus, dirissima fame vexatam fuisse Italiam, quam ita describit. *Cum iam se verteret annus, & mensis tempus adesses, in campis frumentum sua sponte maturescerat: non tamen, quàm prius, in copia fuit, sed longè minori, vt quod nec hominum manibus, nec bouum labore satum humoq, tectum fuisset, sed temerè in agri superficiem iactum: unde eius pars quadam, terra vi facta, emerferat. Ipsum id tamen, cum demeteret nemo, pra nimia sui maturitate in terram iterato excidens renascebatur. Quae res cum eundem in modum, in Emilia accidisset, eius regionis homines proprijs sedibus ac bonis relictis, in agrum Picenum profugerant, haudquam existimantes, eius Prouincia loca, quia maritima essent eadem omninò rei frumentaria inopia premi. Thuscios praterea haud secus, ac pari de causa fames attigerat. Ex his tamen, qui montes incolerent, frumenti in modum è glandibus commolitis confectum panem edebant. Vnde vulgatis, velut in pecua morbis, uti par erat, multi mortales capiebantur, & paucis superstibus interibant. Inter Picentes autem tradunt non minùs quinquaginta millia hominum, pra inedia interysse, & longè plures extra Ionicum sinum. Qua autem morbi specie, & quemadmodum hi morerentur, mox explicabo. Cum enim nihil is esset, quo vescerentur, extenuati nimirum omnes pallentesq, reddebantur caroq, vt cibo diutius carens, in se ipsa retracta cohaeserat: fel item, cum nimium abundaret, atque*

VII.

Procop lib 2.
de bello Gothico Baron.
tom. 7. Anno
539.

64 Cap. VII. Seueram quidem, sed iustissimam esse Famis penam, ad eò corpora ipsa vi sua oppressa iam infecisset, handquaquam sinebat suo è pristino cursu in his venas defluere. Mulo itaq; peruicente, nihil prorsus succi corporibus relinquebatur. Cistis præterea obdurata corio persimilis erat, præ se maximè ferens, quòd impacta ossibus inhaesisset, liuore iam in nigredinem commutato. Vnde & homines excusis facibus nihil absimiles videbantur, eorumq; facies stupidior erat, torumq; & furentis aspectus. Mortem itaq; passim obibant, cibi partim inopia, nimia partim saturitate. Nam postquam in his fuerat calor omnis extinctus, quem natura introrsum excusserat: si quis fortè eos ad satietatem, & non paulatim cibasset (ut recens nati lactari solent) cum ingestos minis digerere cibos, celerius longè moriebantur. Fuere, qui fame cogente alterni se estarent. Feminas enim duas fuisse tunc tradunt, quæ viros septemdecim interfectos absumpserint. Ha namq; ut ferunt, cum sole & resides domi, ceteris mortuis superfuissent, diuertentibus ad se peregrinis, noctuq; dormitantibus interfectis diuescebantur. Septem itaq; & decem, diuersis temporum spatijs, in cibum absumptis, octauus ac decimus, qui ad has fortè diuernerat, somno tunc subito experrectus, cum in se eadem, quæ in ceteros fecerant, molirentur, cognita primùm facti ab his ratione, utraq; obruncat. Hæc talis Procopius.

VIII.

Quæ graua esse, qui non videt, talpa est. Sed & inde grauitatem licet æstimare flagitiorum, quæ in hac quoque vita, vbi misericordiæ diuinæ est locus, tam atrociter puniuntur. Vnde conjecturam licet facere de tormentis, quæ, in altera vita, damnatis sunt præparata. Nam & stridor dentium ibi erit; & intoleranda æternaque sitis, in diuite illo epulone expressa est. Neque in supra memoratis historijs diuinam aliquis accuset seueritatem; aut afflictos dicat esse innocentes: *iuste enim patiebantur secundum suas nequitias*, sicut & de alijs, in Scriptura, dicitur. Constat enim de sceleribus, quæ famem illam meruerunt. Tantus est ciborum, tantus vini abusus, ut non iam ad conseruandas vires corporis, non ad hilaritatem animi; sed ad satietatem & crapulam, ad libidinem corroborandam, ad ebrietatem, & insaniam, ingerantur: & non subducat Deus alimenta? non exsiccet vites? non exurat vineas? Hæresibus, blasphemijs, sacrilegijs violatur Numen, & hæc Magistratus, Duces, Principes impune fieri permittunt:

Matth. 8. 12.
Luc. 16. 24.

Sapi. 19. 12.